

کمیسیون ایالات متحده آمریکا در امور آزادی مذهبی بین المللی (یو اس سی آی آر اف) یک نهاد جداگانه و مجزا از وزارت امور خارجه این کشور است. این نهاد توسط کنگره ایالات متحده ایجاد و بخش مستقل مشورت دهی است که مورد حمایت هر دو حزب در دولت ایالات متحده آمریکا می باشد و وظیفه اش نظارت در امور آزادی مذهب در سراسر جهان است و سیاست های پیشنهادی را به رئیس جمهور، وزیر امور خارجه، و کنگره عرضه می دارد. کمیسیون ایالات متحده آمریکا روی آزادی مذهبی بین المللی این پیشنهادات را روی حکم تنذیبی ما و ضوابطی که در اعلامیه جهانی حقوق بشر و سایر اسناد بین المللی هست، پایه ریزی میکند. گزارش سالانه 2015 شرح سر انجام کار یک ساله این نهاد توسط اعضای هیئت و ماموران مسلکی هست که بد رفتاری ها و خشونت ها را در منطقه مستند میکند و سیاست های مستقل پیشنهادی را به دولت ایالات متحده آمریکا ارائه میدهد. گزارش سالانه 2015 دوره ۲ را تحت پوشش قرار میدهد که شروع آن ژانویه 31، 2014 و ختم آن ژانویه 31، 2015 هست. هرچند، در بعضی موارد این گزارش رویداد های مهم و قابل توجهی را همچنان یاد آوری میکند که بعد از دوره یک ساله یاد شده رخ داده اند.

ایران

یافته های مهم و کلیدی: شرایط بد آزادی مذهب در ایران، مخصوصاً برای اقلیت های ادیان دیگر به ویژه برای بهاییان و نوکیشان مسیحی، و سنی مذهب بدتر شده است. مسلمانان صوفی مذهب و شیعیان دیگر اندیش همچنان با اذیت و آزار، بازداشت، و زندانی شدن رو برو بودند. از زمانی که رئیس جمهور حسن روحانی در اگست سال 2013 قدرت را به دست گرفت، تعداد افراد از اقلیت های مذهبی به خاطر اعتقادات دینی شان زندانی گردیده اند، بیشتر شده است. دولت ایران هنوز هم به نقض روشمند، مداوم، و فاحش آزادی مذهبی به شمول حبس طولانی، شکنجه، و اعدام های بیشتر، و یا به صورت کلی، به متهم ساختن و اعدام کردن افراد مبنی بر اعتقادات مذهبی آنها ادامه می دهد. اگر چه بنگاه روحانیونی ایران نشان داد که به گرایشات ضد یهودی خویش ادامه دادند، سطح سخن سنجی های آنان به ضد یهودیان توسط ماموران دولتی ایران در طول سال گذشته کاهیده است. از سال 1999 به اینسو، وزارت خارجه آمریکا طبق قانون بین المللی آزادی مذهبی سال 1998 (آی آر اف اِ)، ایران را به عنوان "کشوری با مسئله ویژه" و یا (سی پی سی) قلمداد نموده است که چنین قلمداد در این اواخر در ماه ژوئیه 2014 صورت گرفت. ماموریت ایالات متحده آمریکا در امور آزادی مذهبی بین المللی باز هم پیشنهاد نموده است که ایران به عنوان یک کشور سی پی سی قلمداد شود.

پس زمینه

کشور جمهوری اسلامی ایران یک جمهوریت آخوند سالاری است که مذهب فقه جعفری اسلام (شیعه) دوازده امامی را به عنوان مذهب رسمی این کشور میدانند. در حالیکه قانون اساسی ایران مسیحیان، یهودان، و زرتشتیان را به عنوان اقلیت های مذهبی محفوظ می پندارد، هنوز هم جمهوری اسلامی ایران به شهروندانش بر اساس ملحوظات مذهبی و یا عقیدتی تبعیض را روا می دارد چون همه قوانین و مقررات کشور بر بنیاد معیار خاص اسلام شیعه بی استوار است. پنج کرسی در مجلس ایران برای اقلیت های مذهبی، که به رسمیت شناخته شده اند، اختصاص داده شده است که شامل دو کرسی برای مسیحیان ارمنی، یک کرسی برای مسیحیان آشوری، و یک کرسی هم برای یهودیان و زرتشتیان می باشد. از انقلاب 1979 تا اکنون، تعداد زیادی از اعضای اقلیت های مذهبی به دلیل هراس از پیگرد و تعقیب قانونی از کشور فراری شده اند. کشتار، بازداشت، شکنجه و بد رفتاری های جسمی بر زندانیان در سال های اخیر افزایش یافته است، و همچنان این موارد شامل مسلمانان دگر اندیش و اقلیت های مذهبی میشود که اندیشه ها و افکار آنان برای مشروعیت نظام جمهوری اسلامی تهدید آمیز پنداشته می شود. دولت هنوز هم از قوانین مذهبی برای سکوت سازی اصلاح طلبان، از جمله مدافعان حقوق بشر و روزنامه نگاران استفاده می کند تا مانع شود آنها از حقوق محفوظ بین المللی آزادی عقیده و از حق بیان شان بهره مند گردند.

رئیس جمهور حسن روحانی از زمان انتخابش در ژوئن 2013 تا کنون هنوز هم به وعده های، که در جریان پیکار انتخاباتی اش برای تقویت حقوق و آزادی های فردی اقلیت های مذهبی داده بود، عمل نکرده است. شکنجه جسمی، آزار و اذیت، حبس، بازداشت، و زندانی ساختن این افراد ادامه یافته است. حتی بعضی از اقلیت های مذهبی به رسمیت شناخته شده، که در قانون اساسی حقوق ایشان محفوظ دانسته شده است، به شمول یهودی ها، ارمنی ها، آشوری های مسیحی، و زرتشتی ها با آزار و اذیت، هراس، تبعیض، بازداشت، و حبس و زندانی شدن مقابله می کنند. اکثریت شیعه مذهب و اقلیت سنی مذهب به شمول روحانیون دگراندیش مورد تحقیر، آزار و اذیت قرار گرفته اند و تحت توقیف نگه داشته شده اند. دگراندیشان و مدافعان حقوق بشر بیش از پیش مورد تعدی قرار گرفته اند، قسمی که چندین تن از این افراد به مرگ محکوم و حتی بعضی از آنان به دلیل جرایم در خور اعدام - "راه اندازی جنگ بر ضد خداوند" اعدام شدند.

شرایط آزادی مذهبی 2014 - 2015

مسلمانان: در طی چند سال اخیر دولت ایران مجازات شدید حبس و زندانی کردن را بالای افراد برجسته اصلاح طلب شیعه مذهب اکثریت تحمیل نموده است. ماموران دولتی تعداد زیادی از این افراد اصلاح طلب را به جرایم "اهانت به اسلام"، انتقاد از جمهوری اسلامی، و نشر مطالبی که به اصطلاح از معیار های اسلامی منحرف شده بودند، متهم نموده اند. یکی از رهبران شیعه مذهب - آیت الله محمد کاظمی بروجردی همچنان به حبس 11 ساله خود در زندان به سر میبرد، و دولت فعالیت های مذهبی او را ممنوع نموده و منزل و اموال او را ضبط کرده است. او از بدرفتاری ها و خشونت های جسمی و روحی در زندان رنج برده است. نظر به یک گزارش ملل متحد در امور حقوق بشر در ایران در اکتبر 2014، در حدود 150 مسلمانان سنی مذهب به دلایل اعتقادات و فعالیت های مذهبی خویش بازداشت و زندانی شده اند. بیشتر از سی تن به جرم "دشمنی با خدا" منتظر اعدام هستند، که این هم در اقدامات قانونی و دادخواهی های عدلی نا منصفانه رخ داده است. رهبران اقلیت های سنی مذهب قادر نیستند تا برای خود مسجدی در تهران اعمار نمایند و گزارش های داشته اند که مورد تعدی قرار می گیرند که از جمله می توان محدودیت ها در انجام مراسم مذهبی و حبس و تعدی روحانیون سنی مذهب و ممنوع ساختن آموزه های سنی در مدارس دولتی را بر شمرد. ماموران دولتی ایران آثار ادبی و مساجد سنی مذهب را در شرق ایران ویران کرده اند.

دولت ایران همچنین به آزار و اذیت و بازداشت اقلیت های مسلمانان صوفی مذهب، به شمول رهبران و علمای برجسته نعمت الهی گونابادی، و وضع محدودیت ها و ویران نمودن مراکز دعا و عبادت و حسینیه ها (دیدارگاه های مذهبی) پرداخته و ادامه داده است. در طی سال گذشته، ماموران دولتی ایران صد ها تن از صوفی ها را حبس، زندانی و جریمه نموده و آنها را تازیانه زده اند. در ماه مه 2014، در حدود 35 تن از صوفی مذهب به دلایل مذهبی و اعتقادات و فعالیت های مذهبی شان بازداشت و هر یک از مدت سه ماه الی چهار سال زندانی شدند. بر علاوه، 10 تن از فعالان صوفی مذهب یا همچنان در زندان به سر می بردند و یا منتظر پیگرد قانونی و عدلی و یا اتهامات بر علیه ایشان هستند. تلویزیون دولتی ایران همیشه برنامه هایی پخش می کند که صوفیسم و یا عرفان گری را دیو سار می کند.

بهاییان: بهاییان بزرگترین اقلیت غیر مسلمانان در ایران اند که از دیر زمانی مورد بی حرمتی شدید قرار گرفته و به ویژه از لحاظ آزادی مذهبی حقوق شان از دیر زمانی زیر پا گذاشته شده است. نفوس بهاییان در ایران حد اقل به 300000 تن می رسد ولی دولت آنها را به دید مرتد و کژکیش می بیند. بنا بر این، دلایل سرکوبی بهاییان از دید دولت ایران ارتداد و از دین برگشتگی شان می باشد. از سال 1979 به این طرف، دولت ایران بیشتر از 200 تن از رهبران بهاییان را کشته و یا اعدام نموده است و بیشتر از 10000 تن از بهاییان را از وظایف حکومتی و دانشگاه ها برکنار نموده است. اگر چه دولت ایران اعلام نموده که بهاییان میتوانند آزادانه به دانشگاه ها بروند اما سیاست ممنوعیت بهاییان از تحصیلات عالی هنوز هم پابرجاست. از سال 2005 به اینسو بیشتر از 750 تن از بهاییان الکی و بر پایه ی داور و ترجیح فردی مورد بازداشت قرار گرفته اند.

از فوریه ی 2015 تا کنون، بیشتر از 100 تن از بهاییان فقط به خاطر عقاید مذهبی در زندان به سر می برند. از جمله هفت تن از رهبران بهایی شامل اند که می توان از فریبا کمال آبادی، جمال الدین خان جانی، عقیف نایمی، سید رضایی، مهوش ثابت، بهروز توکلی، و وحید تیز فهم یاد آور شد. همچنان میتوان از زندانی های بهایی یاد کرد که استادان و کارمندان اداری موسسه تحصیلات عالی بهایی می باشند. در طول یک سال گذشته حادثه های خشونت آمیزی که بهاییان و املاک شان را هدف قرار داده است، افزایش یافته است و ده ها تن آنان در سراسر کشور به شمول تهران، اصفهان، مشهد و شیراز بازداشت شده اند. رویداد های خشونت آمیز علیه بهاییان و املاک آنان تشدید یافته است. در ماه فوریه 2014 سه تن از بهاییان در یک حادثه مجرمانه ی تنفر مذهبی با ضرب چاقو شدیداً زخمی شدند ولی از مرگ نجات یافتند. تا حال هیچ کس بخاطر آن جرم بازداشت نشده است. در ماه آوریل سال 2014، ماموران دولتی ایران در شیراز آغاز به تخریب یکی از گورستان های تاریخی بهاییان نمودند. در ماه اکتبر سال 2014، در حدود 80 دکان های بهاییان در ولایت کرمان به زور مسدود شدند. در سال 2014 در حدود 4000 مقاله طرفدار دولت ایران و نشریات علیه بهاییان به نشر رسید که تعداد آن نسبت به سالیان قبلی به مراتب بیشتر بود. در پیش نویس منشور حقوق شهروندان دولت ایران، که در ماه نوامبر سال 2013 به نشر رسید، آمده است که حقوق اقلیت های به رسمیت شناخته شده محفوظ است اما بهاییان از چنین حقوق محافظت قانونی مستثنا اند.

مسیحیان: در طول سال گذشته چندین رویدادی رخ داده است که ماموران دولتی ایران به کلیسا ها تاخت و تاز نموده و یورش برده اند، اعضای کلیسا را تهدید نموده اند، و رهبران و عبادت کنندگان کلیسا را بازداشت نموده و زندانی ساخته اند. از سال 2010 تا اکنون، ماموران دولتی ایران خود سرانه در حدود 500 تن از مسیحیان را در سراسر کشور بازداشت نموده و تحت توقیف نگه داشته اند. از ماه فوریه 2015 تا به حال در حدود 90 تن از مسیحیان به دلیل اعتقادات مذهبی و یا فعالیت های مذهبی شان یا در زندان به سر برده اند و یا هم تحت توقیف قرار داده شده اند، و یا منتظر داد رسی خویش بوده اند.

در طول این گزارش، گروه های حقوق بشر در داخل ایران گزارش دادند که بد رفتاری های جسمی و لت و کوب مسیحیان در زندان ها افزایش یافته است. بعضی از فعالان معتقد اند که چنین خشونت های بدنی علیه نو کیشان مسیحی بوده است که رهبران کلیسا های مخفی بودند و اتهامات علیه آنان این بوده است که آنها می خواستند دیگران را به آیین مسیحیت دعوت نمایند. در ماه دسامبر 2014، ماموران دولتی ایران به تعدادی از خدمات کریسمس تاخت و تاز نموده و یورش بردند و ده ها تن از اعضای کلیساها در تهران را بازداشت نمودند. در ماه اکتبر سال 2014، سه تن از نو کیشان مسیحی - سیلاس ربانی، عبدالرضا حقنژاد، و بهنام ایرانی به جرم " تهدید به امنیت ملی ایران " و " از بین بردن نظام کشور " برای مدت شش سال حبس در زندان های دوردست کشور محکوم شدند. در ماه دسامبر، ربانی و حقنژاد بیگناه دانسته شده و آزاد گردیدند. آقای ایرانی هنوز در حبس شش ساله اش به سر میبرد. نو کیش مسیحی آقای فرشید فصیح که در سال 2010 بازداشت شده بود و در سال 2012 به دلایل فعالیت های مذهبی اش برای شش سال حبس در زندان محکوم گردید. وی همچنان در آوریل 2014 مورد لت و کوب محافظین امنیتی در زندان ایوین قرار گرفت و بدنش زخم برداشت. در ماه اگست، وی به زندان راجای شهر انتقال یافت که بیرون از تهران هست، و در ماه دسامبر یک سال به حبس وی افزوده شد و دلیل آن یورش در زندان ایوین بود.

سعید عابدینی، یک تن از کشیشان مسیحی آمریکا یی که در ایران متولد گردیده بود به دلیل فعالیت های مذهبی اش در نهضت کلیسای مسیحیان به جرم " تهدید به امنیت ملی ایران " بدون مراحل قانونی در ماه ژانویه 2013 به هشت سال زندان محکوم گردید و مجرم شناخته شد. وی هنوز هم در حبس به سر میبرد. در حالی که از ماه سپتامبر 2012 تا به حال در زندان ایوین به سر میبرد، وی هفته ها را در زندان انفرادی گذرانده و مورد شکنجه جسمی و روحی قرار گرفته است. در ماه نوامبر 2013 وی به زندان راجای شهر انتقال یافت در حالیکه این زندان به خاطر وضعیت نامطلوب و ناخوشایند بهداشتی شهرت دارد. در ماه مارس 2014 ماموران زندان آقای کشیش عابدینی را مورد لت و کوب قرار دادند که منجر به این شد تا وی به بیمارستان انتقال داده شود و برای دو ماه تحت جراحی و تداوی قرار بگیرد که در جریان لت و کوب به

وی آسیب رسیده بود. در ماه مه 2014 کشیش عابدینی برای بار دوم وقتی از بیمارستان خارج شده و راهی زندان بود، مورد لُت و کوب قرار گرفت.

یهودیان و زرتشتیان: دولت ایران به پخش کردن اظهارات ضد یهودیت و هدف قرار دادن جامعه یهودیان به خاطر "روابط نزدیک با اسرائیل" ادامه می دهد، هر چند این موارد به پیمانہ سال های قبل آن قدر چشمگیر نبوده است. در سال 2014 روحانیون بلند رتبه در مساجد اظهارات ضد یهودی شان را ادامه دادند و دولت ایران کنفرانس تکذیب قربانیان یهودی و یا هولوکاست را، که در سال 2013 لغو گردیده بود، به مقام سابق آن برگشتانند. برنامه های متعددی در تلویزیون دولتی نشر می شوند که پیام های ضد یهودی را ترویج می کنند. تبعیض رسمی دولت علیه یهودیان هنوز هم چنان گسترده بوده است که به ترویج فضای تهدید آمیزی برای تقریباً 20000 تن از اجتماع یهودیان پرداخته است. یک مورد مثبتی که دیده میشود، این است که سر از فوریه 2015، دولت دیگر لازم نمی داند تا شاگردان یهودی در یوم سبت در کلاس های درسی ایشان حاضر باشند. در سال های اخیر، تعدادی کثیری از زرتشتیان که در حدود 30000 الی 35000 تن می باشند، از شرایط سرکوب گری و تبعیض آمیز شدید رنج برده اند. حد اقل چهار تن از زرتشتیان، که در سال 2011 به دلایل تبلیغ آیین زرتشتی، کفرگویی، و سایر اتهامات دورغین و پرونده سازی شده محکوم گردیدند، هنوز هم در زندان به سر می برند.

مدافعان حقوق بشر و روزنامه نگاران: ماموران دولتی ایران به طور همیشگی روزنامه نگاران، وبلاگ نویس، و مدافعان حقوق بشر را که کدام مطلب انتقادی را در مورد انقلاب اسلامی و یا دولت ایران می گویند و یا می نویسند، تحت توقیف قرار داده و آنها را آزار و اذیت میکنند. در طول سال گذشته تعداد زیادی از وکلای دادگستری، که از حقوق بهاییان و مسیحیان در محاکم دفاع نموده بودند، زندانی و یا هم از کشور فراری شده اند.

سیاست ایالات متحده آمریکا:

دولت ایالات متحده آمریکا از سال 1980 به اینسو هیچ نوع ارتباطات رسمی دیپلماتیک با دولت ایران نداشته است، هر چند ایالات متحده به حیث جزئی از گروه کشور های پی 5+1 (چین، فرانسه، روسیه، برتانیه کبیر، و آلمان) در مذاکرات هسته بی در امور برنامه هسته بی ایران اشتراک داشته است. قوانین ایالات متحده تقریباً تمام امور بازرگانی را با ایران ممنوع ساخته است. ایالات متحده آمریکا تحریم های را به دلایل بنیاد گری تروریسم، سرپیچی از تعهدات و مقررات اداره بین المللی انرژی اتمی در مورد برنامه هسته بی کشور، و به دلایل نقض جدی حقوق بشر و آزادی مذهبی بالای ایران تحمیل نموده است. به گفته وزارت خارجه آمریکا، این تحریم ها به منظور هدف قرار دادن دولت ایران هست، نه ملت ایران.

در ژوئیه 1، 2010 رئیس جمهور باراک اوباما "سیسادا" را در قوانین به امضا رسانید که به معنی لایحه جامع تحریم ها، پاسخگویی، و محرومیت ایران است (195-111 پی. ال) که تخطی ها و نقض جدی ایران را در امور حقوق بشر، از جمله سرکوبگری آزادی مذهبی مورد تأکید قرار میدهد. سیسادا لازم می داند تا رئیس جمهور به کنگره فهرستی از ماموران دولت ایران و یا افرادی که برای آنها و یا از طرف آنها کار میکنند را تحویل بدهد که مسول نقض حقوق بشر و خشونت های آزادی مذهبی بوده اند تا آنان نتوانند وارد خاک ایالات متحده آمریکا شوند و همچنان تمام دارایی های آنان ضبط شود. در اگست سال 2012 رئیس جمهور قطعنامه کاهش تهدید ایران و قطعنامه حقوق بشر سوریه سال 2012 (ایچ.آر. 1905/ پی. ال. 112-239) را به امضا رسانید که محدوده تحریم های مرتبط به حقوق بشر را بالا میبرد و این در سیسادا گنجانیده شده است. به تاریخ 23 مه 2014، وزارت خزانه داری ایالات متحده اولین تحریم اش را به خاطر تخطی های حقوق بشری از زمان انتخاب رئیس جمهور روحانی در ژوئن 2013 علیه مرتضی تمدن، استاندار تهران و رئیس فعلی شورای امنیت عمومی استان تهران، اعلام نمود. این اعلام تحریم ها علیه مرتضی تمدن به دلایل دست داشتن او به سانسور و سایر فعالیت هایی که باعث محدود ساختن آزادی های بیان و گرد آمدن شده بود، بوده است. در دوران فعالیت های او به عنوان استاندار تهران، آقای تمدن در سال 2011 یک سلسله بازداشت ها و تخطی های حقوق بشری علیه نوکیشان مسیحی را سازماندهی نموده بود.

در جریان سال قبل، سیاست ایالات متحده آمریکا در قبال حقوق بشر در ایران شامل ترکیبی از بیانیه های عمومی، فعالیت های چند جانبه، و اعمال تحریم های یک جانبه بالای ماموران دولتی در ایران و نهاد های زیربسط به خاطر تخطی از حقوق بشر بوده است. در جریان گزارشات، ماموران بلند رتبه ایالات متحده ی آمریکا در بیانیه های عمومی سیاست خارجی شان از دولت ایران خواستند تا به حقوق بشر شهروندان شان به شمول آزادی عقیده و مذهب احترام بگذارند. در ماه دسامبر 2014 برای دوازدهم سال در پی هم، دولت ایالات متحده ء آمریکا حمایت و ضمانت خود را از یک قطعنامه موفق در نشست همگانی سازمان ملل متحد در امور حقوق بشر در ایران بیان نمود که 78 بر 35 رای کسب نموده و تصویب شد و 69 رای ممتنع داشت. این قطعنامه دولت ایران را به دلایل سابقه بد نقض حقوق بشری به شمول تخطی های آزادی مذهب و بد رفتاری های متداوم علیه اقلیت های مذهبی محکوم نمود.

در جریان سال، رئیس جمهور اوباما و وزیر خارجه جان کری به طور علنی خواستند تا کشیش ایرانی - آمریکایی، سعید عابدینی، رها شود. در اوایل فوریه 2015، رئیس جمهور در جریان دعای صبحانه ملی خواست تا آقای عابدینی رها شود. در ماه ژانویه، رئیس جمهور اوباما با نغمه عابدینی، خانم آقای عابدینی، دیدار نمود و بیان نمود که آزادی شوهر او اولین ارجحیت به شمار میرود.

به تاریخ 28 ژوئیه 2014 وزیر خارجه، جان کری، باز هم از ایران به عنوان "کشوری با مسئله ویژه" نام برد. وزیر خارجه فعالیت رئیس جمهور در قبال ایران را چنین ارائه نمود: "محدودیت های موجود در امور سفر به ایران به دلایل تخطی های جدی و بد رفتاری های حقوق بشری در بخش 221 (ا) (1) (سی) قطعنامه کاهش تهدید ایران و قطعنامه حقوق بشری سوریه سال 2012، به دنبال بخش 402 (سی) (5) این قطعنامه." چنین نامزدی قبلی در سال 2011 یکی از ماده های پیش بینی شده را در سبسادا به عنوان فعالیت رئیس جمهور نقل قول نموده بود. قطعنامه کاهش تهدید ایران و قطعنامه حقوق بشر سوریه شامل یک ماده پیش بینی شده مشخص در مورد نقل قول از تخطی های آزادی مذهبی نیست چنانچه در سبسادا بوده است.

پیشنهادات

بر علاوه ی این پیشنهاد توسط یو اس سی آی آر اف، که دولت ایالات متحده ی آمریکا باید به قلمداد نمودن ایران به عنوان یک "کشوری با مسئله ویژه" و یا (سی پی سی) ادامه بدهد، پیشنهاد می کند که دولت ایالات متحده آمریکا موارد ذیل را در نظر بگیرد:

- آمریکا باید در هر زمان ممکن تخطی های آزادی عقیده و یا مذهب و مواردی که در ارتباط به حقوق بشر را که توسط دولت ایران صورت می گیرد، آن ها را جزء از بحث های دو جانبه و یا چند جانبه با مقامات ایرانی در نظر بگیرد و با همکاری نزدیک با دوستان اروپایی و سایر طرفداران خود از طریق ترکیبی از دفاع، دیپلماسی، و تحریم های هدفمند بالای دولت ایران فشار وارد نماید.
- آمریکا باید به صحبت های عمومی و علنی خود در بالاترین سطح در مورد نقض حقوق و آزادی مذهبی در ایران ادامه بدهد، و در مطبوعات تأکید نماید که همه افرادی که به دلایل اعتقادی و مذهبی زندانی شده اند باید آزاد شوند.
- آمریکا باید به شناسایی مقامات و ادارات دولتی ایران که مسئول تخطی های شدید آزادی مذهب و عقیده بوده اند ادامه بدهد، و قسمی که مشخص شده است طبق قانون تحریم های جامع ایران، پاسخگویی، و قانون سرمایه گذاری سال 2010 (سی آی اس اِ دی اِ) دارایی های مسئولان چنین تخطی ها را مسدود کند، و ورود آن ها را به ایالات متحده آمریکا ممنوع سازد.
- آمریکا باید به ایران یاد آورد شود که در مورد وضعیت حقوق بشر در ایران باید با گزارشگر ویژه ی سازمان ملل متحد همکاری کامل نماید و به گزارشگران ویژه و گزارشگران ویژه ی سازمان ملل متحد در امور حقوق و آزادی

عقیده و مذهب اجازه بدهد تا آنها بتوانند وضعیت را از نزدیک مشاهده نموده و یا بازدید نمایند. همچنان آمریکا باید به حمایت از قطعنامه سالانه مجمع عمومی سازمان ملل متحد در تقبیح تخطی های شدید حقوق بشر به شمول آزادی مذهب و عقیده در ایران ادامه بدهد و ماموران دولتی را که در چنین تخطی ها سهیم بوده اند، مسئول بداند.

- آمریکا باید از بودجه ی اختصاصی آزادی اینترنت استفاده نماید تا بتواند زمینه های را برای توسعه اینترنت رایگان ، دسترسی به پست الکترونیکی امن برای استفاده ، تسهیل ارائه دسترسی به اینترنت ماهواره یی با سرعت بالا، و توزیع فوری برنامه های ضد سانسور آزمایش شده را به منظور جلوگیری از بازداشت، و آزار و اذیت به دلایل آزادی مذهبی و عقیدتی فعالان حقوق بشر را در ایران فراهم نماید. همچنان، به آنها کمک نماید تا بتوانند آزادی بیان و انتظارات مشروع حریم خصوصی خویش را حفظ نمایند و کمک نماید تا اطلاعات آزادانه بتواند داخل و خارج از ایران شود.

کنگره ی ایالات متحده آمریکا باید:

- پیشنهادات اصلاحی لوتنبرگ را دوباره تصویب نموده و آن را دائمی سازد چون این پیشنهادات اصلاحی اقلیت های مذهبی ایران و سایر افراد مورد آزار و اذیت را حمایت می کند که در ایران به دنبال پناهندگی به ایالات متحده آمریکا هستند. باید کار روی این موضوع صورت گیرد تا به رئیس جمهور صلاحیت گسترده داده شود تا این افراد و گروه ها را به طور مشخص مهاجرین پناهنده تعریف نماید که به دلایل نژاد، مذهب، ملیت، عضویت در یک گروه مشخص اجتماعی و به دلایل اعتقادات سیاسی آنان که در هراس به سر می برند و مورد هدف قرار میگیرند.